

Hej! Du skall snart spela scenariot Huset och vi hoppas att det kommer att bli en angenäm spelupplevelse för både dig, dina medspelare och er spelledare. Om du har några synpunkter på scenariot så är vi väldigt tacksamma för konstruktiv kritik efter att du har spelat scenariot, vare sig kritiken är positiv eller negativ.

Inför genomläsningen av din rollperson vill vi rikta din uppmärksamheter mot några punkter.

- I informationen på karaktärsbladet kan det finnas sådant som verkar vara uppenbara sak- eller tryckfel. Det är det förmodligen inte - det kanske är så att de är där med flit! Du skall naturligtvis fråga om det är något du undrar över men vi ber dig att ställa klargörande frågor till spelledaren i enrum. Din fråga kan nämligen leda till att någon eller några av de andra spelarna får information de inte skall ha.

- Scenariot utspelar sig i den förra hälften av nittonhundratalet, även om det är svårt att precis säga vilket år, men på den plats där du befinner dig fäster man sig inte så mycket vid tiden. Hela platsen andas av tidlöshet och det är så som ni vill ha det.

- Det kinesiska porträttet och citatet är inte alltid tidsenliga. Syftet är att ge dig som spelare associationer och inspiration till tolkning, ett försök att skapa en bro mellan dig och den rollperson som du skall spela med hjälp av din kreativitet och fantasi. Notera att det kinesiska porträttet inte skall tolkas bokstavligt; det visar bara vilken färg/aktivitet/etc personen skulle vara om han/hon *vore* en färg/aktivitet/etc och har ingenting att göra med personens faktiska favoritfärg, älsklingsysselsättning el dyl.

- Under scenariots gång kommer du som spelare att få mer information som på olika sätt kan förändra tolkningen av din rollperson. Vi anser inte att vi kan avgöra om det finns en särskilt riktig tolkning av rollpersonerna, men vi lägger stor vikt vid att den enskilde spelaren aktivt tolkar och tolkar om sin rollperson kontinuerligt. Det är med andra ord upp till dig att utveckla din karaktär under scenariots gång. Känner du att det har hänt något som förändrat tillvaron för din honom/henne så uppmanar vi dig att ta konsekvenserna av det. Undvik med andra ord statiskt rollspelande, vi uppmanar till dynamik och förändring!

Lycka till och vi önskar dig än en gång en angenäm och trevlig spelupplevelse! M v h,

Scenariokonstruktörerna.

TOMMY MACFADDEN, 17 år

"I WAS WALKING IN THE PARK
DREAMING OF A SPARK
WHEN I HEARD THE SPRINKLERS WHISPER,
SHIMMER IN THE HAZE OF SUMMER LAWNS.
THEN I HEARD THE CHILDREN SINGING,
THEY WERE RUNNING THROUGH THE RAINBOWS..."

MARILLION - "LAVENDER"

Tommy är en välartad ung man; detta som en följd av sin fars stränga regemente och sin mors kärleksfulla, men mellan varven lätt hysteriska, uppfostran. Han är i grunden en helt vanlig, nyfiken grabb, men har blivit aningen för tuktad av sina föräldrar och är numera nästan plågsamt hövlig, punktlig och ordentlig på alla sätt och vis... och som en följd av detta naturligtvis ganska så blyg, naiv och godtrogen. I gengäld är han dock väldigt snäll och så kallat "känslig" - han inser snabbt när människor är ledsna eller oroliga, och han gör sitt bästa för att hjälpa dem, om han inte blir för blyg förstås...

delvis för att han har så svårt för emotionella spänningar själv. Hur som helst har detta gjort honom till en ständig favorit hos hundar, ungar och gamla damer.

Som alla sina jämnåriga är han våldsamt intresserad av det motsatta könet, men han är väl medveten om att hans kära Mor inte tycker om den här sortens intresse och med allra största säkerhet skulle betrakta det som Syndigt... så han håller sina tankar för sig själv i just den här frågan.

Över huvudtaget känner han sig ganska ensam just nu - han har ingen jämnårig att umgås med här och han är litet orolig för vad som kan hända när familjen sammanstrålar på sin årliga vistelse i Huset, även om han tycker mycket om Huset i sig, särskilt vinden och den ljusa lövskogen. Det enda han inte gillar är sjön - han tycker mycket illa om öppet vatten och kan inte simma. Man skulle nästa kunna säga att han har en fobi mot djupa vatten, en fobi han nått och jämnt behärskar eftersom han inte vill att de andra skall få veta något om den - han är rädd för att de skall skratta åt honom. Den enda som inte skulle göra det är Mor, men hon skulle istället försöka ta reda på var den kommer ifrån, men det vet Tommy inte, och detta faktum skrämmer honom nästan mer än själva fobin.

Relationer

Tristan: Tommy tycker visserligen mycket om Tristan, men han känns litet ”fel”. Tommy har svårt för att umgås med honom någon längre tid eftersom Tristans svärmod och allmänna paranoia har en tendens att smitta av sig och dessutom är han så oerhört klumpig... saker verkar gå sönder av sig själva i hans närhet. I kombination med detta är Tristan dessutom så oerhört mån om Tommys välfärd att han nästan blir något av en hönsamma, och det är ju inte direkt den sortens beteende man väntar sig av en bror direkt, även om det kan vara bra att ha ibland - Tommy kan nästan alltid lita på Tristans stöd och medhåll... och med Tristan tror han sig kunna prata om sådant som han inte vill ta upp med sin mor.

Thomas Jr: Jr är Tommys styvbror och den enda familjemedlemmen han inte tycker om... faktum är att han tycker så illa om Jr och dennes auktoritära sätt att han glömmer allt vad hövlighet vill säga - Jr tar fram precis allt av tjurig tonåring som finns i Tommy, och Tommy reagerar med att diskret - absolut inte öppet, så rebellisk är han inte - försöka rubba Jrs planering för att se honom bli från sina sinnen av vrede när saker inte går som han har tänkt sig.

Theodora: Tommy dyrkar sin mor - hon syns honom vara den enda fasta punkten i en värld som ständigt förändras - eller också är det bara han själv som ändrar inställning. Hon är hans trygghet, hans klippa, hans allt, utom när det gäller det här med flickor då... och det plågar honom att han skall behöva hålla sina tankar hemliga för henne i den här frågan, men hon skulle ju bli så upprörd! Han är medveten om att Tristan betraktar deras mor med misstro och att Jr - den knölen - tycker illa om henne, men själv kan han inte se några fel hos henne.

Thomas Sr: Tommy har svårt för sin far som han upplever som sträng och onåbar. Han känner sig inte väl till mods med honom och håller sig helst undan.

Kinesiskt porträtt

Färg: Himmelsblå

Djur: Hundvalp

Naturföreteelse: Pudersnö

Material: Polerat silver

Aktivitet: Kurragömma

Substantiv: Vit lögn

Känsla: Hemlig skam

Personliga äodelar och kännetecken

Några erotiska vykort, omsorgsfullt gömda under madrassen.

"Gullivers Resor", en bok av Jonathan Swift, på nattduksbordet

"Tom Sawyer och Huckleberry Finn", en bok av Mark Twain, på nattduksbordet

"Bibeln" i svart skinn med guldornament, en gåva från Theodore, på nattduksbordet

Två spelkolor i glas, för tur, i fickan.

En pennstump, i fickan

En tunn silverkedja, om halsen

En pennkniv, i fickan

Ett gammalt spelkort, hjärter knekt med en vacker kvinna på baksidan, bokmärke i "Tom Sawyer och Huckleberry Finn"

Tommy har dessutom en tatuering på bröstet. Dock drar han sig för att tala om den eller visa den för Theodora - det kommer att bli ett jäkla liv!

Morgonens händelser

Månskenet flödar in i ert rum, in genom fönstret och bildar en vit fyrkant på golvet bredvid sängen du delar med din bror... och mitt i den står hon, kvinnan i dina drömmar... hon är lång och vacker... så vacker... hennes kropp är som snidad i elfenben... kurva på kurva på kurva upp till hennes ansikte som du inte kan se; det är täckt av något, men det spelar ingen roll... hon är så vacker... och så eggande... och mellan hennes bröst dansar tatueringen, men den är inte likadan som er... inte riktigt... hon måste vara en dröm, men nej... hon kommer fram... vem är hon... men det spelar ingen roll.... du visste inte att en kvinnohand kunde vara så varm och så mild.... och så hårdhänt på en och samma gång.... du visste inte att det kändes så här att ha en kvinna i famnen, att känna en kvinnas bara, runda, mjuka, underbara bröst tryckas mot ditt eget platta.... du visste inte... men nu vet du... och du är så hård att det gör ont... men du vet inte vad du skall göra åt det... och hon kysser dig... men så försvinner hennes mun... hon kysser din bror och du kan se hans händer på hennes bröst... men du blir inte svarsjuk... det är så det skall vara... du och han skall alltid göra allting tillsammans... och så känner du hennes hand på din lem och det är ljuvligt, ljuvligt till en början, och du tror att du skall flyga i luften, men så vill du ha mer mer mer... du tvekar inte mer utan vet och vill och ska tränga in i henne med all din kraft, ta henne... rida henne våldsamt tills begäret har släckts... och tillsammans tar ni henne, eller hon er... du vet inte.... du minns inte.... ni är bara en röra av kroppar som samtidigt tillfredsställer och utnyttjar varandra... luften fylls av dofter av svett och blod och säd... och en annan svag doft som är hennes... och med ett rop flyr din själ ut i saligheten och allt blir svart... vem är hon?

(Kvinnan!) Du minns bara kvinnan när du väcks av Jrs bestämda knackning på dörren.

"Vakna sjuovare! Det är viktigt att vi alla äter frukost tillsammans. Det har vi alltid gjort. Vakna!!!"

Du svarar något, vad som helst, och är lättad över att han inte kom in i rummet. Du skulle ha haft svårt att dölja ditt tillstånd under det tunna täcket, för du tänker fortfarande bara på kvinnan. Mor (?) har sagt att det är synd och att man faktiskt kan ta skada av det. Men... man kan väl inte gå omkring sådär hela dagen, det måste väl vara syndigare, och tanken och minnet av henne gör det hur som helst omöjligt. Efter ett tag kan du iallafall tvätta dig - omsorgsfullt - och klä på dig och gå ned i köket, även om du känner inom dig att det är något (*någon?*) som du har glömt bort, men vad (*vem?*)? Det var något som var viktigt, men som du inte riktigt kan komma ihåg, något du hade lovat att göra (*med någon?*). Det får vänta!

Alla utom far sitter redan vid köksbordet och väntar på dig. Tristan är likblek och Jr ser ut som ett åskmoln i ansiktet. Mor är orolig och far nervöst omkring och håller upp te. Du undrar var Far är, men innan du hinner fråga kommer han in genom köksingången, alltså utifrån. Bakom honom kan du se den solbelysta gräsmattan och du känner att du vill ut och.... göra något (*spela boll?*).

Hej! Du skall snart spela scenariot Huset och vi hoppas att det kommer att bli en angenäm spelupplevelse för både dig, dina medspelare och er spelledare. Om du har några synpunkter på scenariot så är vi väldigt tacksamma för konstruktiv kritik efter att du har spelat scenariot, vare sig kritiken är positiv eller negativ.

Inför genomläsningen av din rollperson vill vi rikta din uppmärksamheter mot några punkter.

- I informationen på karaktärsbladet kan det finnas sådant som verkar vara uppenbara sak- eller tryckfel. Det är det förmodligen inte - det kanske är så att de är där med flit! Du skall naturligtvis fråga om det är något du undrar över men vi ber dig att ställa klagande frågor till spelledaren i enrum. Din fråga kan nämligen leda till att någon eller några av de andra spelarna får information de inte skall ha.

- Scenariot utspelar sig i den förra hälften av nittonhundratalet, även om det är svårt att precis säga vilket år, men på den plats där du befinner dig fäster man sig inte så mycket vid tiden. Hela platsen andas av tidlöshet och det är så som ni vill ha det.

- Det kinesiska porträttet och citatet är inte alltid tidsenliga. Syftet är att ge dig som spelare associationer och inspiration till tolkning, ett försök att skapa en bro mellan dig och den rollperson som du skall spela med hjälp av din kreativitet och fantasi. Notera att det kinesiska porträttet inte skall tolkas bokstavligt; det visar bara vilken färg/aktivitet/etc personen skulle vara om han/hon *vore* en färg/aktivitet/etc och har ingenting att göra med personens faktiska favoritfärg, älsklingssysselsättning el dyl.

- Under scenariots gång kommer du som spelare att få mer information som på olika sätt kan förändra tolkningen av din rollperson. Vi anser inte att vi kan avgöra om det finns en särskilt riktig tolkning av rollpersonerna, men vi lägger stor vikt vid att den enskilde spelaren aktivt tolkar och tolkar om sin rollperson kontinuerligt. Det är med andra ord upp till dig att utveckla din karaktär under scenariots gång. Känner du att det har hänt något som förändrat tillvaron för din honom/henne så uppmanar vi dig att ta konsekvenserna av det. Undvik med andra ord statiskt rollspelande, vi uppmanar till dynamik och förändring!

Lycka till och vi önskar dig än en gång en angenäm och trevlig spelupplevelse! M v h,

Scenariokonstruktörerna.

TRISTAN MACFADDEN, 25 ÅR

"D'YOU GET SCARED TO FEEL SO MUCH?
TO LET SOMEBODY TOUCH YOU?
SO HOT, SO COLD, SO FAR SO OUT OF CONTROL.
SO HARD TO COME BY, AND HARDER TO HOLD."

SISTERS OF MERCY - "MORE"

Tristan är precis vad hans namn betyder; den sorgsne. Tristan är det namn han har använt under sina långa resor, så långa att han egentligen inte vet vem han var tidigare. Han är Tristan och alla har accepterat det. Han vet inte riktigt varför han känner så här, men det gör han; ständigt deprimerad, ständigt paranoiad, ständigt på sin vakt och som en följd av detta oerhört labil. Tristan lägger stor vikt vid att inte klä sig avvikande, rädd för att inte smälta in bland alla andra. Han försöker verkligen rycka upp sig ibland, om inte annat så för sin lillebror Tommys skull, men rätt vad det är kommer ångesten tillbaka, och då är det svårt. Dessutom är han - på något konstigt sätt eftersom han egentligen rör sig väldigt smidigt och behärskat - oerhört klumpig. Han slår alltid sönder saker, river ner dem när han

vänder ryggen till, snubblar över saker han inte ser osv. Han kan lägga en hel sak i en byrålåda i sitt rum och plocka upp den tre månader senare - orörd men ändå trasig. Det är som en förbannelse. Dessutom vet han ju att de andra tycker att han är en labil vekling, och det får honom inte att må bättre precis.

Tristan är livrädd för att fästa sig vid någon - han har en gång blivit svårt sviken av en kvinna, och han svek själv någon som stod honom nära, och sedan dess har han undvikit att tycka om eller lita på någon, allra minst sig själv. De enda undantagen från denna regel är Tristans lillebror Tommy och hans far Thomas Sr. Tommy är t ex den ende som får röra vid Tristan utan att denne ryggat tillbaka.

Tristan har nämligen två stora fobier som är intimt sammankopplade; de första är att bli vidrörd och den andra har att göra med sex. Tristan vägrar att erkänna att sådana aktiviteter existerar och att han själv har ägnat sig åt dem - överhuvudtaget tar han inte upp ämnet och om någon annan mot förmodan skulle göra det blir han våldsamt äcklad och skrämmd, också på det fysiska planet. Om möjligt lämnar han rummet.

En annan skräck han har har att göra med öppet, djupt, vatten. Floder, bäckar och dammar går bra, men Tristan tycker inte om sjöar eller djupt vatten och kan inte heller simma.

Precis som inför allting annat har han ångest inför den här årliga vistelsen med familjen - visserligen kommer det att kännas bra att ta Tommy under sina vingars skugga igen, men Tristan oroar sig för mötet med Theodora, för att inte tala om mötet med Thomas Jr. Dock tycker han om Huset i sig; det känns tryggt med den susande lövskogen utanför, och den stora hemtrevliga vinden.

Även om han för närvarande mår ganska bra så finns ångesten kvar. Han plågas av en ständig skräck för att han skall tvingas ge sig av, för att han skall utgöra en fara för dem han älskar. Hur länge kan han stanna utan att det skall hota dem?

Tristan har under flera år rastlöst rastlöst förflyttat sig i Europa i ett försök att undkomma det hemliga sällskap som hotat honom och därmed även hans familj. Han var ytterst nära att bli en av dem när han var ung och bär faktiskt en del av deras symbol tatuerad på bröstet, men lyckades fly i sista stund även om priset blev högt, alltför högt. Tristan vill helst inte visa tatueringen för någon och undviker att tala om sitt förflutna, men lyssnar uppmärksam om någon annan visar sig ha liknande erfarenheter. Under sin tid i flykt har Tristan försökt ta reda på det han kan om sällskapet. Han kan inte låta bli att fästa sig vid vad författaren James G. Frazer skriver om den antika Janus-kulten i "The Golden Bough".

Annars kan han inte komma ihåg särskilt mycket just nu, precis som om sommaren och det trygga livet med familjen har lagt en slöja om hans minnen. Just nu känns det behagligt men han vet att det snart blir höst och tid att minnas.

Relationer

Tommy: Tommy är Tristans lillebror och han älskar honom över allt annat. Han kämpar desperat för att ha någon slags naturlig relation till Tommy, men har svårt för det eftersom han hela tiden har hemska förningar om att något skulle kunna hända med Tommy, något som han, Tristan, skulle kunna ställas till ansvar för inför sig själv och världen. Följden av detta blir att han är överbeskyddande, något som han vet att Tommy tycker illa om, men han kan helt enkelt inte låta bli.

Thomas Jr: Jr är Tristans styvbror och den enda familjemedlemmen som Tristan tycker riktigt illa om, ja rent ut sagt hatar. Tristan känner att allt det som Jr representerar är fel och han klarar inte av den aura som Jr utstrålar. Han litar inte riktigt på honom. Samtidigt är han rädd för Jr och vågar inte riktigt trotsa denne, utom möjligen för Tommys skull. Han avskyr Jrs auktoritära sätt och reagerar med att försöka ha så lite som möjligt med honom att göra.

Theodora: Tristan har mycket klivna känslor gentemot sin mor. Han vet att han borde älska henne som en god son, så som Tommy gör, men det kan han inte. Han avskyr hennes sätt att sondera, att bry sig om, att försöka svepa sitt klubbiga medkännande jag runt hans själ, och mest av allt hatar han när hon försöker röra vid honom.

Thomas Sr: Tristan skulle göra nästan vad som helst för sin far, så länge det inte går stick i stäv med hans beskyddande av Tommy. Det är oerhört viktigt för honom att vinna Srs aktning - på något sätt känns det som om han skulle kunna sona alla sina tidigare oförrätter genom att få sin fars respekt.

Kinesiskt porträtt

Färg: Mörkgrå

Aktivitet: Att stöta bort

Djur: Strykarkatt

Substantiv: Flaskpost

Naturföreteelse: Vattenfall

Känsla: Ångest

Material: Is

Personliga ägodelar och kännetecken

En tarotkortlek, i byrålådan

Några ljusstumpar, i byrålådan

En torkad ros, på nattduksbordet

En packad resväska, under sängen

Utländska sedlar (lire, mark, francs) i olika valörer, i resväskan

”Egendom är stöld”, en bok av P-J Proudhon

”Kritik av det rena förnuftet” och ”Religion inom gränserna för enbart förnuft”, två böcker av Immanuel Kant

”Vardagslivets psykopatologi”, en bok av S Freud och J Breuer, på nattduksbordet

”The golden bough”, en bok av J G Frazer.

En tunn silverkedja, om halsen.

Tristan har dessutom en tatuering på bröstet föreställande en del av den symbol som förknippas med det hemliga sällskap som han flyr ifrån.

Morgonens händelser

Solens varma strålar smeker långsamt dit ansikte och du vaknar. Försiktigt återvänder du till medvetandet. Kapprak sätter du sig plötsligt upp. (*De vet var jag är!!! Det är slut!!!*)

Något rör sig på undervåningen och du hör hur någon (*Mor: Mor? Mor!*) plockar med porslinet och gnolar stillsamt. (*De? Vilka då? Vad då slut?*) Du minns var du är nu; i farfars gamla hus tillsammans med familjen; mor, pappa, din lillebror Tommy och din äldre styvbror Thomas Jr. (*Bara drömmar; avlägsna minnen...*) Du har varit här länge... sommaren syns dig ändlös och här du trygg.

När du ser dig omkring i rummet och värjer dig mot de varma solstrålarna ser du plötsligt hur lakanen har fläckats med blod... vems? Ditt? När du känner efter kan du tydligt känna den varma vätskan rinna nerför din händer, och den pulserande känslan sprider sig likt vattenringar (!!!) från dina händer. (*Värför förblöder jag inte???*) Nästan frånvarande förbinder du dina sår. De är djupa, men inte tillräckligt djupa. Du ser till att täcka dem med nattskjortan och morgonrocken - Mor får inte se, hon kommer att tjata ihjäl både dig och sig!!! - och tassar ner till köket och den väntande frukosten. Du har viktigare saker att tänka på nu. Det doftar behagligt ifrån köket; nybakt bröd, stekt bacon och te.

”Hej! Godmorgon mor.”

”Godmorgon Tristan, är du redan uppe? Vad du ser blek ut. Kom och sätt dig här och drick en kopp te så piggnar du nog till”

Hon försöker klappa dig på kinden, men du backar snabbt undan med den heta tekoppen i handen. Surmulet sätter du dig på din (?) plats vid bordet och inväntar resten av familjen. Jr kommer

ner och håller ytterligare en av sina utläggningar om att måltiderna tillsammans och som man alltid har gjort... han är tydligen irriterad på Tommy som har försovit sig. Mor försöker som vanligt gå emellan och egentligen borde du ju också försvara (*din bror*) Tommy, men du är för deprimerad idag. Efter en stund kommer Tommy ner. Han ser oerhört skuldmedveten ut, men Jr hinner inte skälla ut honom eftersom Mor plötsligt saknar Far. Innan det hinner bli någon uppståndelse kommer han dock in genom köksingången med nattskjortan klibbande runt benen. Han ser trött och sliten ut (*...han kommer väl inte att dö han också?*)

Hej! Du skall snart spela scenariot Huset och vi hoppas att det kommer att bli en angenäm spelupplevelse för både dig, dina medspelare och er spelledare. Om du har några synpunkter på scenariot så är vi väldigt tacksamma för konstruktiv kritik efter att du har spelat scenariot, vare sig kritiken är positiv eller negativ.

Inför genomläsningen av din rollperson vill vi rikta din uppmärksamheter mot några punkter.

- I informationen på karaktärsbladet kan det finnas sådant som verkar vara uppenbara sak- eller tryckfel. Det är det förmodligen inte - det kanske är så att de är där med flit! Du skall naturligtvis fråga om det är något du undrar över men vi ber dig att ställa klagörande frågor till spelledaren i enrum. Din fråga kan nämligen leda till att någon eller några av de andra spelarna får information de inte skall ha.

- Scenariot utspelar sig i den förra hälften av nittonhundratalet, även om det är svårt att precis säga vilket år, men på den plats där du befinner dig fäster man sig inte så mycket vid tiden. Hela platsen andas av tidlöshet och det är så som ni vill ha det.

- Det kinesiska porträttet och citatet är inte alltid tidsenliga. Syftet är att ge dig som spelare associationer och inspiration till tolkning, ett försök att skapa en bro mellan dig och den rollperson som du skall spela med hjälp av din kreativitet och fantasi. Notera att det kinesiska porträttet inte skall tolkas bokstavligt; det visar bara vilken färg/aktivitet/etc personen skulle vara om han/hon *vore* en färg/aktivitet/etc och har ingenting att göra med personens faktiska favoritfärg, älsklingsysselsättning el dyl.

- Under scenariots gång kommer du som spelare att få mer information som på olika sätt kan förändra tolkningen av din rollperson. Vi anser inte att vi kan avgöra om det finns en särskilt riktig tolkning av rollpersonerna, men vi lägger stor vikt vid att den enskilde spelaren aktivt tolkar och tolkar om sin rollperson kontinuerligt. Det är med andra ord upp till dig att utveckla din karaktär under scenariots gång. Känner du att det har hänt något som förändrat tillvaron för din honom/henne så uppmanar vi dig att ta konsekvenserna av det. Undvik med andra ord statiskt rollspelande, vi uppmanar till dynamik och förändring!

Lycka till och vi önskar dig än en gång en angenäm och trevlig spelupplevelse! M v h,

Scenariokonstruktörerna

THOMAS JR MACFADDEN, 37 ÅR

THE MOTIVATING POWER, THEN, IN ALL MAGICAL OPERATIONS, IS THE TRAINED WILL OF THE MAGICIAN. ALL THE ADJUNCTS OF CEREMONIAL MAGIC - LIGHTS, COLOURS, CIRCLES, TRIANGLES, PERFUMES - ARE MERELY AIDS TO CONCENTRATING THE WILL OF THE MAGICIAN INTO A BLAZING STREAM OF PURE ENERGY.

Ur "RITUAL MAGIC IN ENGLAND" AV FRANCIS KING

Ordning och reda. Punktlighet. Planering. Disciplin. Detta är Thomas Jr i ett nötskal. Dessvärre är han också lika inskränkt som ett nötskal - våldsamt rituellt, traditionsbunden och regelstyrd! Thomas Jr är mannen som alltid följer alla anvisningar intill sista bokstaven, mannen som alltid kontrollerar att det finns tillräckligt med fotogen i lyktan, mannen som planerar sitt liv in i minsta detalj, mannen som exploderar om något korsar hans planer... spontanitet ligger liksom inte riktigt för Jr! För honom är det väsentligt att vardagens små rutiner följes till punkt och pricka. Alla skall delta i måltiderna, alla skall sitta på sin plats, maten skall serveras i en viss ordning, disken skall torkas som den alltid har torkats och strumporna skall naturligtvis tas på före att man tar på sig byxorna.

Naturligtvis är dessa egenskaper inte bara av ondo; om man ber Thomas Jr att göra något kan man vara säker på att få det utfört till punkt och pricka (förmodligen skulle man få en föreläsning på

kuppen också), och han kan till och med vara trevlig i sina mindre auktoritära stunder, dvs när allt går enligt planerna och ingen säger emot. Skälet till att Thomas Jr fortfarande är en människa och inte ett monster är nämligen att han gör allt det han gör i bästa välmening. Han är verkligen övertygad om att de flesta människor egentligen inte klarar sig utan disciplin, och att de egentligen mår mycket bättre om det finns någon som kan styra dem och tala om för dem hur saker och ting egentligen ligger till. Tyvärr har han som sagt ett mycket häftigt humör i kombination med en oerhört kort stubin - så snart något går honom emot - det må vara ett oväder, ett försenat tåg, ett punkterat däck, eller någons ovilja att foga sig efter hans beslut - drabbar han omgivningen med våldsamma vredesutbrott av modellen kreativt-geni-som-inte-får-oroas.

Nåja, precis som alla andra har Thomas Jr sina små problem. Det första är en total spegelfobi - han tolererar inga former av speglade ytor; inte vatten, inte putsat silver, inte blanka manschettknappar, ingenting. Det som stör honom mest med den här fobin är att han inte vet hur den har uppkommit och därför kämpar han hårt för att inte visa den - han vill inte bli utfrågad av de andra. Dessutom tycker han oerhört illa om allt som har med sexuallivet att göra, men den här blockeringen är så total att han knappt är medveten om den - men som en följd av den föraktar han alla kvinnor och ser dem som lägre stående varelser; våp utan egen hjärna och vilja. Som alla andra våldsamt regelstyrda varelser är han också oerhört vidskeplig och känner faktiskt, hur paradoxalt det än kan verka, en dragning till ritualmagi som är så stark att han har studerat ett otal böcker i ämnet. Ritualernas strikthet och krav på såväl professionalism som perfektion tilltalar honom och han har även utfört en del ritualer tillsammans med det Sällskap han tillhör - för en framgångsrik man som han måste ju tillhöra ett Brödraskap, eller hur?

Just nu går Thomas Jr omkring på helspänn. Snart är det nära, det stora genombrottet i hans liv, och han är uppladdad till tusen. Han har inte *tid* med någon familjesammankomst i det här patetiska huset, inte tid att ständigt kontrollera minsta lilla detalj och se till att alla följer traditionerna och att de tar hänsyn till honom så som varande geni och begåvning. Han borde vara någon annanstans och öva, så att allt blir perfekt på den stora dagen.

Relationer

Tommy: Tommy är familjens lillebror och den ende som till nöds kan tolereras av Thomas Jr, mest för att han inte kan rå för att han är som han är... med den modern! Dock är han väldigt irriterande mellan varven och egentligen vore det nog bäst både för honom själv och alla andra om han försvann tillbaka till var han nu håller hus under resten av året.

Tristan: Tristan är en patetisk karaktär, fullkomligt oförmögen att ta sig själv i kragen och gör någonting vettigt med sitt liv, dessutom oerhört klumpig och fumlig. Han smyger längs väggarna och är rädd för sin egen skugga; labil, destruktiv och paranioid. Han är en skam för familjen!

Theodora: Detta är Thomas Jrs styvmor och ett förfärligt fruntimmer; hon är inte bara beskäftig, hon är religiös också, oroar sig fördärvad och frågar, frågar, frågar. Hon tror att hon vet vad som är viktigt här i världen, men som alla andra av sitt kön har hon inte en aning om någonting.

Thomas Sr: Sr är Thomas' far och det är möjligt att han har varit en rejäl karl... någon gång. Thomas Jr kommer inte ihåg det iallafall. Numera är Sr bara en förvirrad gamling, svag som ett barn och förmodligen oförmögen att hålla samman familjen utan den tröttsamma Theodoras hjälp... någon man måste ta hand om istället för ett handlingskraftigt familjeöverhuvud!

Kinesiskt porträtt

Färg: Mörkblå

Djur: Örn

Naturföreteelse: Ökenstorm

Material: Stål

Aktivitet: Planering

Substantiv: Tidtabell

Känsla: Högmood

Personliga äodelar och kännetecken

En taktpinne, på nattduksbordet

Partituret till Verdis "Requiem", på nattduksbordet, i en prydlig hög.

"Kunst der Fuge", en bok av J S Bach, på nattduksbordet

Kam, i byrålådan

Skokräm och borste, i byrålådan

Tågtidtabell för sträckan London-Aberdeen, i en annan byrålåda

En linjal, i skrivbordslådan

En tunn silverkedja, om halsen

En ren och välstruken frack, i garderoben.

Två små påsar med vitt pulver, ungefär tio gram vardera, undangömda i byrålådan.

Ett litet rör, bredvid påsarna i byrålådan

Thomas Jr har en stor tatuering på bröstet, det är Broderskapets märke som han fått under en högre initieringsrit. Dessutom har han ärr på handlederna, nästan som självmordsärr, men han kan inte minnas hur han fått dem. Hur som helst är de över tio år gamla, så vad då?

Morgonens händelser

Äntligen är du där du skall vara... på podiet, med partituret framför dig och dirigentpinnen lyft. Orkestermedlemmarna sitter i en halvcirkel runt dig, och en doft av rökelse och myrra kringvärver dig, men det är ju helt rätt, det är ju så det skall vara... är det inte en själamässa kanske? Strålkastarskenet omvärver dig och du höjer handen och är redo att slå an de första tonerna när orkester plötsligt reser sig och ställer sig i en ring kring dig... mässande tillsammans med kören. Försteviolinisten räcker fram en nyckel till dig och när du tar emot den märker du att taktpinnen i din andra hand har förvandlats till en stav... och de står runt omkring dig och mässar och du är gud, den stora guden... men så plötsligt börjar podiet skaka, det rämman; och du fallerfallerfaller...

Genast är du klarvaken. Med en gång sätter du dig upp på sängkanten. (*Det är mycket som skall uträttas idag... det är snart tid.... får inte falla nu... så mycket som står på spel.*) Även om känslor och tankar från natten sakta rinner av dig känner du dig på hjälpänn, som om något förväntades av dig, något som du skall göra, något som kräver all din kraft, koncentration och energi... (*men vad?*) Det vet du inte riktigt; du kan bara inte få ut det ur ditt huvud, men det stressar dig, och du känner att du inte kommer att orka med hur mycket som helst från den övriga familjen idag... för det krävs att du har total kontroll och helt behärskar din ordning och tillvaro. (*Det är av yttersta vikt att ingenting oförutsett händer.*) Det är sådana tankar som du brottas med när du tar fram dina prydligt ihopvikta kläder och omsorgsfullt klär dig. Som vanligt är du noga med att dölja handlederna och tatueringen. På väg ned till köket väcker du din oäkting till halvbror, Tommy. Nervvraket Tristan är redan uppe, så honom bekymrar du dig inte om. Det är viktigt att alla äter måltiderna tillsammans, det har ni alltid(?) gjort - en slags vardagsritual som är viktig att upprätthålla... (*om allt skall gå enligt planerna... fast... vilka planer?*) Planer! De är A och O. Kanske man skulle ta och planera en picknick idag ja, nere vid sjön. Det borde väl vara lagom hälsosamt och stärkande!

Du kommer in i köket och mycket riktigt sitter redan Tristan där och kramar en tekopp som en drunknande kramar ett halmstrå. Theodora står vid spisen som vanligt. Du talar vänligt men bestämt om för henne att du tycker att det är oförsvarligt (*disciplin!*) att Tommy ännu inte har stigit upp som alla ni andra, men hon avbryter dig med ett lamt

"Men det är ju ändå sommarlov..."

"Vi skall äta frukost tillsammans som vi alltid har gjort. Jag ser ingen anledning till att bryta sådan fundamentala familjetraditioner bara för att den där spolingen inte kan gå upp i tid!" svarar du.

Till sist kommer Tommy ned, men innan du hinner ta honom i upptuktelse och upplysa honom om de skyldigheter han faktiskt har såsom varande medlem av familjen kommer Far in genom köksingången, alltså utifrån och står där i motljuset med nattskjortan klibbade mot benen som en motbjudande gammal profet.

Hej! Du skall snart spela scenariot Huset och vi hoppas att det kommer att bli en angenäm spelupplevelse för både dig, dina medspelare och er spelledare. Om du har några synpunkter på scenariot så är vi väldigt tacksamma för konstruktiv kritik efter att du har spelat scenariot, vare sig kritiken är positiv eller negativ.

Inför genomläsningen av din rollperson vill vi rikta din uppmärksamheter mot några punkter.

- I informationen på karaktärsbladet kan det finnas sådant som verkar vara uppenbara sak- eller tryckfel. Det är det förmodligen inte - det kanske är så att de är där med flit! Du skall naturligtvis fråga om det är något du undrar över men vi ber dig att ställa klagande frågor till spelledaren i enrum. Din fråga kan nämligen leda till att någon eller några av de andra spelarna får information de inte skall ha.

- Scenariot utspelar sig i den förra hälften av nittonhundratalet, även om det är svårt att precis säga vilket år, men på den plats där du befinner dig fäster man sig inte så mycket vid tiden. Hela platsen andas av tidlöshet och det är så som ni vill ha det.

- Det kinesiska porträttet och citatet är inte alltid tidsenliga. Syftet är att ge dig som spelare associationer och inspiration till tolkning, ett försök att skapa en bro mellan dig och den rollperson som du skall spela med hjälp av din kreativitet och fantasi. Notera att det kinesiska porträttet inte skall tolkas bokstavligt; det visar bara vilken färg/aktivitet/etc personen skulle vara om han/hon *vore* en färg/aktivitet/etc och har ingenting att göra med personens faktiska favoritfärg, älsklingsysselsättning el dyl.

- Under scenariots gång kommer du som spelare att få mer information som på olika sätt kan förändra tolkningen av din rollperson. Vi anser inte att vi kan avgöra om det finns en särskilt riktig tolkning av rollpersonerna, men vi lägger stor vikt vid att den enskilde spelaren aktivt tolkar och tolkar om sin rollperson kontinuerligt. Det är med andra ord upp till dig att utveckla din karaktär under scenariots gång. Känner du att det har hänt något som förändrat tillvaron för din honom/henne så uppmanar vi dig att ta konsekvenserna av det. Undvik med andra ord statiskt rollspelande, vi uppmanar till dynamik och förändring!

Lycka till och vi önskar dig än en gång en angenäm och trevlig spelupplevelse! M v h,

Scenariokonstruktörerna

THEODORA MACFADDEN, 54 ÅR

”FÖRSÖK INTE ÖVERTALA MIG ATT ÖVERGE DIG OCH VÄNDA TILLBAKA FRÅN DIG. TY DIT DU GÅR VILL OCKSÅ JAG GÅ, OCH DÄR DU STANNAR VILL OCKSÅ JAG STANNA”

RUTS BOK, KAP 1, VERS 16

Theodora är den goda kristliga modern personifierad. Ingen visar så mycket omsorg, kärlek och omtanke som hon... ingen är mer mån om att alla skall vara glada, lyckliga och nöjda än hon. Tyvärr är detta väldigt svårt att uppnå i Theodoras familj, där det förmligen vimlar av spänningar under ytan - och det är också svårt för Theodora själv att vara opartisk eftersom hon har olika känslor för alla. Trots detta försöker hon - hon är besatt av att till varje pris hålla ihop familjen och se till att alla har det bra och är sams. Hon går alltid in som buffert vid gräl och hon har en förkärlek för djuplodande emotionella samtal. I mångt och mycket påminner hon om modern i en alkoholistfamilj som ständigt försöker dölja och släta över. Hon är helt fixerad vid att vara den perfekta modern personifierad; den goda, ömt vårdande, medlerskan, den icke-krävande-ständigt-givande, den ödmjukt tjänande.

Som om inte dessa dygder vore nog är hon också en utmärkt matlagerska, hon kan sy och sticka och alla andra kvinnliga dygder man bara kan tänka sig, möjligen som kompensation för sin storvuxna

gestalt och sitt manhaftiga utseende. Dessutom är hon också en gudfruktig kvinna som ser efter sina söner, håller syndiga kvinnor ifrån dem och avsäger sig alla former av hednisk vidskeplighet.

Naturligtvis är inte Theodora alltigenom perfekt - inget psyke klarar av att vara intakt med en sådan roll som Theodoras i en sådan familj som Theodoras. Till att börja med så lider hon av ständiga minnesförluster - små och stora blackout, och dessutom undrar hon om hon sakta håller på att bli galen. Ibland när hon skall baka eller laga mat så händer det att ingredienser plötsligt dyker upp utan att hon har något minne av att ha gått och hämtat dem, kanske till och med utan att hon kan minnas att hon hade dem hemma och hon har ingen aning om hur det går till. Dessutom har hon en lätt fobi; djupt vatten, även om hon helst inte vill låtsas om den. Dessutom tycker hon mycket illa om speglar, varför vet hon inte riktigt, men det beror nog på att de är den syndiga Fåfångans redskap, och fåfång är Theodora verkligen inte... möjligen för att hon inte är så mycket att hänga i julgran själv med sina breda axlar, ganska platta byst och stora händer. Naturligtvis har hon också en helt rabiatt inställning till det här med sex. I Theodoras värld finns inte könsorgan för att inte tala om sexuella handlingar. Hon förtränger varje tanke i den vägen och vägrar helt enkelt att låtsas om några eventuella anspelningar på ämnet... och på något sätt har hon lyckats glömma bort att hennes två söner är levande bevis för att hon själv här ägnat sig åt något sådant. Hon klär sig ständigt i höghalsade, långärmade klänningar som täcker hela hennes kropp utom ansiktet och händerna och hon ser helst att alla runt omkring henne är klädda lika kyskt.

Relationer

Tommy: Tommy är sonen Theodora älskar över allt annat. Han är hennes hjärtebarn, hennes guldgosse, hennes livs stolthet, och tänk bara så stor och stilig han har blivit... bara ingen syndig Kvinna kommer och förför honom!

Tristan: Tristan är Theodoras sorgebarn. Hur blev det så här? Vad är det han grubblar på, vad är det han skräms av och varför, varför, varför vill han inte prata med Theodora om det? Han var ju hennes lilla gosse en gång han också, precis som Tommy och hon älskar ju honom så mycket fast han är tvär och klumpig och alltid slår sönder allting.

Thomas Jr: Jr är Thomas Srs son i ett tidigare äktenskap, och Theodora vet att hon borde tycka om honom och behandla honom lika väl som sina egna söner, men det är ju så svårt - han är ju så besvärlig, så grälsjuk, så fixerad vid att alltid få som han vill. Gud give att hon orkar med honom. Kanske är han hennes straff för någon sedan länge glömd synd?

Thomas Sr: Sr är Theodoras make och naturligtvis också den ideale mannen - snäll vänlig och omtänksam, en god make och far. Naturligtvis lever de i ett platoniskt förhållande, och Theodora fungerar mer som hans sköterska än hans maka eftersom han är gammal och krasslig. Hon är mycket rädd för att han skall dö ifrån henne - vad skall hon då ta sig till?

Kinesiskt porträtt

Färg: Gul

Djur: Kameleont

Naturföreteelse: Vårvind

Material: Keramik

Aktivitet: Hushållsgöromål

Substantiv: Stickning

Känsla: Omtanke/Oro

Personliga ägodelar och kännetecken

”Bibeln”, på nattduksbordet

”Jane Eyre”, en roman av Charlotte Brontë, på nattduksbordet

Ett nålbrev, i byrålådan

En fingerborg, i byrålådan

En korg med garner och sytråd i olika färger, i byrålådan.

Ett silversmycke - en gammal minnessak, i byrålådan

En nyckel, i byrålådan

Theodora har två ytterst tunna ärr tvärs över handlederna... de ser nästan ut som självmordsärr men är ett minne efter en olycka i köket, men hon skäms ändå för dem, trots att de är ”oskyldiga” och vill inte visa dem.

Morgonens händelser

Åh, det är underbart... du är på vinden... du ligger på rygg på det stora ljusa trägolvet och solen skiner in genom de många fönstren och du kan känna din mage, hur den är stor och rund som ett övermoget äpple, hur den strävar upp mot takbjälkarna... och du känner hur det rör på sig där inne... egentligen gör det ont, men du är så lycklig över att vara här, över att det äntligen sker, efter så många år, att du inte bryr dig om smärtan... det är en god smärta, en ren smärta... och den ökas ständigt, den drar i dig, sliter i dig, som tusen demoner, som hundratusen män, men du tittar på den blå sommarhimlen utanför och håller ut... du vill inte skrika, du vill föda ditt jungfrubarn ensam, utan att någon stör er och det gör du... med ett kvidande glider det ut ur din kropp, och ja, ja, ja, det är en flicka, och hon skall inte beta Trisha.

Du vaknar ur drömmen och stiger upp.

Som vanligt minns du ingenting av morgonens händelser; plötsligt bara står du påklädd i köket och lagar frukosten, långt före din make och pojkarna förstås... en god mor stiger upp långt före resten av familjen, och lägger sig sist av alla, så det gör du alltid, men det oroar dig att du inte kommer ihåg vad du har gjort. Du börjar undra om du är sjuk - på senare tid har du haft fler och fler minnesförluster, men det kanske bara är luftombytet som gör dig så trött att du inte kan minnas varken den sista eller den första vakna halvtimmen på dagen. Nåja, det är bäst att inte säga något till de andra, de skulle bara oroa sig, iallafall Tommy och din make(?). Dörren öppnas och Tristan kommer in.

”Hej! Godmorgon mor.”

”Godmorgon Tristan, är du redan uppe? Vad du ser blek ut. Kom och sätt dig här och drick en kopp te så piggnar du nog till”

Han ser verkligen sliten ut, men när du sträcker fram handen för att rufsa om i hans hår eller kanske till och med klappa honom på kinden, rycker han undan huvudet och går och sätter sig. Om jag bara kunde nå honom! Efter honom kommer Jr, prydlig som alltid, och som alltid irriterad på din yngste och mest älskade son Tommy som som vanligt har försovit sig.

”Men det är ju ändå sommarlov...” säger du.

”Vi skall äta frukost tillsammans som vi alltid har gjort. Jag ser ingen anledning till att bryta sådan fundamentala familjetraditioner bara för att den där spolingen inte kan gå upp i tid!” svarar han.

Han har alltid varit sådan, så mån om ordning och traditioner. Du vet att du borde älska honom för din makes (?) skull, men du kan verkligen inte även om du försöker av hela ditt hjärta. Kanske är du inte någon god människa. Kanske skall du föreslå en picknick i det gröna för att lätta upp stämningen litegrann, det är ju så vackert väder ute. Just när du är på vippen att göra detta kommer Tommy ner, din egen lilla raring även om han (*de*?) nu har blivit stor. Du gör dig beredd att försöka mildra Jrs utskällning, men så plötsligt slår det dig att du saknar din make (?). Var kan han vara? Innan du hinner börja oroa dig kommer han dock in genom köksingången, alltså utifrån. Vad har han gjort där? Hans nattskjorta klibbar runt benen på honom - tänk om han blir förkyld och dör?

Hej! Du skall snart spela scenariot Huset och vi hoppas att det kommer att bli en angenäm spelupplevelse för både dig, dina medspelare och er spelledare. Om du har några synpunkter på scenariot så är vi väldigt tacksamma för konstruktiv kritik efter att du har spelat scenariot, vare sig kritiken är positiv eller negativ.

Inför genomläsningen av din rollperson vill vi rikta din uppmärksamheter mot några punkter.

- I informationen på karaktärsbladet kan det finnas sådant som verkar vara uppenbara sak- eller tryckfel. Det är det förmodligen inte - det kanske är så att de är där med flit! Du skall naturligtvis fråga om det är något du undrar över men vi ber dig att ställa klagörande frågor till spelledaren i enrum. Din fråga kan nämligen leda till att någon eller några av de andra spelarna får information de inte skall ha.

- Scenariot utspelar sig i den förra hälften av nittonhundratalet, även om det är svårt att precis säga vilket år, men på den plats där du befinner dig fäster man sig inte så mycket vid tiden. Hela platsen andas av tidlöshet och det är så som ni vill ha det.

- Det kinesiska porträttet och citatet är inte alltid tidsenliga. Syftet är att ge dig som spelare associationer och inspiration till tolkning, ett försök att skapa en bro mellan dig och den rollperson som du skall spela med hjälp av din kreativitet och fantasi. Notera att det kinesiska porträttet inte skall tolkas bokstavligt; det visar bara vilken färg/aktivitet/etc personen skulle vara om han/hon *vore* en färg/aktivitet/etc och har ingenting att göra med personens faktiska favoritfärg, älsklingssysselsättning el dyl.

- Under scenariots gång kommer du som spelare att få mer information som på olika sätt kan förändra tolkningen av din rollperson. Vi anser inte att vi kan avgöra om det finns en särskilt riktig tolkning av rollpersonerna, men vi lägger stor vikt vid att den enskilde spelaren aktivt tolkar och tolkar om sin rollperson kontinuerligt. Det är med andra ord upp till dig att utveckla din karaktär under scenariots gång. Känner du att det har hänt något som förändrat tillvaron för din honom/henne så uppmanar vi dig att ta konsekvenserna av det. Undvik med andra ord statiskt rollspelande, vi uppmanar till dynamik och förändring!

Lycka till och vi önskar dig än en gång en angenäm och trevlig spelupplevelse! M v h,

Scenariokonstruktörerna

THOMAS SR MACFADDEN

COGITO, ERGO, SUM.
(JAG TÄNKER; ALLTSÅ ÄR JAG TILL.)

RENÉ DESCARTES, AKA CARTESIUS

Thomas Sr vet inget, känner inget och förstår ingenting av vad som sker... han har ingen aning om vem han är, eller var, eller varför. Dock känner han på sig att det är väldigt olämpligt och kanske rent av farligt att avslöja detta innan den rätta tiden är inne (*vilken rätta tid?*) och dessutom vill han inte oroa... vem då?

Kinesiskt porträtt

Färg: Vit

Aktivitet: Sökande

Djur: Kameleont

Substantiv: Spegel

Naturföreteelse: En grund damm Känsla: Tomhet/Undran

Material: Glas

Personliga ägodelar och kännetecken

En nattskjorta, på kroppen

En tunn silverkedja, om halsen

Dessutom har Thomas Sr en stor tatuering på bröstet och spindeltunna ärr på handlederna - från ett sedan länge svunnet självmordsförsök?

Morgonens händelser

Det knähöga daggiga gräset blöter ner din nattskjorta så att den klafsar om benen på dig. Den lilla pojkens hand känns len och trygg (*...precis som din brors brukade göra...*)

”Vi skall alltid vara tillsammans. Alltid” säger den lilla pojken.

”Vad heter du?” frågar du

Han ser sorgsen ut, men den bekymrade minen spricker upp i ett leende.

”Det kommer du snart att få veta. Kom.” säger han och tar ett hårdare grepp om din hand. Ni kommer ut ur skogen och framför dig ser du ett stort hus. Pojken pekar på en sidodörr och säger att det är där du skall gå in. Du känner igen huset (*varför?*).

”Du bor där nu för en tid” säger pojken. ”Ta hand om oss.”

Gräset känns kallt och vått under dina fötter när du börjar gå över gräsmattan och men när den lilla handen släpper din vänder du dig osäkert om. Han är borta. Du står stilla en stund och undrar vad du skall ta dig till. Det är tyst överallt - knappt ens något fågelkvitter hörs över sjön. Det enda du kan höra är deras röster (*från köket?*) och en doft av nystekt bacon driver sakta emot dig över gräsmattan. Du bestämmer dig för att göra som pojken har sagt och går in genom den av honom anvisade dörren. Mycket riktigt kommer du rätt in i ett stort kök. Runt bordet sitter en yngling i sjuttonårsåldern, en ung man och en man i trettioårsåldern. Bredvid den yngste står en kvinna med en tekanna i handen. De är alla långa och mörkhåriga och de tittar alla förvånat på dig där du står i dörröppningen med nattskjortan klistrad mot benen.